

2. neděle v mezidobí - cyklus B

17. ledna 2021

Ať se ti koří celá země, Bože, ať ti zpívá, ať opěvuje tvé jméno.

Vstupní antifona

Po vánočním období vstupujeme do mezidobí, kdy si budeme připomínat jednotlivé události z Ježíšova života. Mezi prvními momenty bylo povolání učedníků. Dnešní neděli budeme sledovat Boží povolání v Bibli. Můžeme to spojit s modlitbou o nové pozvání lidí k následování Krista a také o odvahu sami někoho pozvat.

1) Připravme místo Vyberte místo např. jídelní stůl a vyzdobte: hezký ubrus, kříž, zpěvník, Bible, adventní věnec.

2) Začínáme Otec rodiny nebo maminka (dále jen zkráceně P jako předsedající) začnou křížem:

P: Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého. Amen.

Na začátku bohoslužby si obvykle připomínáme, že všichni děláme někdy chyby a selháváme. Prosme nyní Pána Boha za odpuštění:

P: Smiluj se nad námi, Pane. **Ostatní:** Hřešili jsme proti tobě.

P: Ukaž nám, Pane, své milosrdenství. **Ostatní:** A dej nám svou spásu. **Všichni:** Amen.

P: Dobrý Bože, přijmi dnes naši modlitbu, buď s námi a provázej naši zemi svojí ochranou. **Všichni:** Amen.

3) Čteme z Písma svatého Z následujících čtení, která by zazněla v kostele, je možné vybrat jen některá.

1. ČTENÍ 1 Sam 3,3b-10,19 (Mluv, Hospodine, tvůj služebník poslouchá.)

Následující příběh se odehrává na konci doby soudců někdy kolem roku 1050 př. Kr. Stárnoucí kněz Eli slouží ve svatyni, kde je archa úmluvy – znamení Boží přítomnosti. Eli a jeho synové se zpronevěřili Hospodinu. Bůh si vyhlédl jiného člověka, který bude provázet velké změny v Izraeli – začíná doba králů.

Čtení z první knihy Samuelovy.

Samuel spal ve svatyni, kde byla Boží archa. Tu Hospodin zavolal: „Samueli!“ On odpověděl: „Tady jsem.“ Běžel k Elimu a řekl: „Tady jsem, volal jsi mě.“ On pravil: „Nevolal jsem tě, vrať se a spi.“ Šel tedy spát.

Hospodin zavolal podruhé: „Samueli!“ Samuel vstal, šel k Elimu a řekl: „Tady jsem, volal jsi mě.“ On odpověděl: „Nevolal jsem tě, synu můj; vrať se a spi.“ Samuel totiž neznal Hospodina, protože se mu Hospodin ještě nezjevil ve slově.

Hospodin zavolal opět Samuela, potřetí. Vstal tedy, šel k Elimu a řekl: „Hle, tady jsem, volal jsi mě.“ Tu Eli pochopil, že chlapce volal Hospodin. Eli proto řekl Samuelovi: „Jdi spát. Bude-li pak volat, řekni: ‘Mluv, Hospodine, tvůj služebník poslouchá.’“ Samuel tedy šel spát na své místo.

Hospodin přišel, zastavil se a volal jako dříve: „Samueli, Samueli!“ A Samuel řekl: „Mluv, tvůj služebník poslouchá.“

Samuel rostl a Hospodin byl s ním a nedopustil, aby nějaké jeho slovo přišlo nazmar.

ŽALM Žl 40

Připravenost služebníka Božího je připravenost srdce. Ježíš s tímto postojem srdce razí novou cestu k životu pro každého z nás.

Odповěď: Hle, přicházím, Pane, splnit tvou vůli.

Pevně jsem doufal v Hospodina, – on se ke mně sklonil a vyslyšel mé volání.

– Novou píseň vložil mi do úst, – chvalo zpěv našemu Bohu.

V obětních darech si nelibuješ, – zato jsi mi otevřel uši.

– Celopaly a smírné oběti nežádáš, – tehdy jsem řekl: „Hle, přicházím.

Ve svitku knihy je o mně psáno. – Rád splním tvou vůli, můj Bože, – tvůj zákon je v mém nitru.“

Spravedlnost jsem zvěstoval – ve velkém shromáždění, – svým rtům jsem nebránil, ty to víš, Hospodine!

2. ČTENÍ 1 Kor 6,13c-15a.17-20 (Vaše těla jsou údy Kristovými.)

Po několika nedělích budeme číst 1. list Korintánům. Tento dopis je sestaven z odpovědí na různé otázky. V 5. kapitole Pavel ostře kritizuje krvesmilstvo, které se v korintské církvi objevilo, a následující text na to navazuje jako typické Pavlovské zobecnění, v němž poukazuje na nejvyšší cíl našeho jednání.

Čtení z prvního listu svatého apoštola Pavla Korintánům.

Bratři! Tělo není pro smilnění; je pro Pána a Pán pro tělo. A Bůh, který vzkřísil Pána, vzkřísí svou mocí také nás.

Nevíte, že vaše těla jsou údy Kristovými? Kdo se však oddá Pánu, je s ním jeden duch.

Utíkejte před smilstvem! Každý jiný hřích, kterého se člověk dopustí, je mimo tělo. Kdo se však oddá smilnění, prohřešuje se proti vlastnímu tělu.

Nebo nevíte, že vaše tělo je chrámem Ducha svatého, který ve vás bydlí a kterého vám dal Bůh, a že proto už nepatříte sami sobě? Byli jste přece koupeni, a to za vysokou cenu. Oslavujte proto Boha svým tělem.

ZPĚV PŘED EVANGELIEM

Aleluja. Nalezli jsme Mesiáše, to je Krista. Milost a pravda přišly skrze něho. **Aleluja.**

EVANGELIUM Jan 1,35-42 (Viděli, kde bydlí, a zůstali u něho.)

Liturgické texty nedělního cyklu B patří především Markovu evangelium, ale na několika místech jsou doplněny evangeliem Janovým, jako právě dnes. Začátek Ježíšova působení je spojen s povoláním apoštolů. Všimněme si „řetězové reakce“ způsobené povoláním.

Slova svatého evangelia podle Jana.

Jan stál se dvěma ze svých učedníků. Pohlédl na Ježíše, jak jde kolem, a řekl: „Hle, beránek Boží!“ Ti dva učedníci slyšeli, co říká, a šli za Ježíšem. Ježíš se obrátil a viděl, že jdou za ním. Zeptal se jich: „Co byste chtěli?“

Odpověděli mu: „Rabbi“ – to přeloženo znamená Mistře – „kde bydlíš?“

Řekl jim: „Pojďte a uvidíte!“ Šli tedy, viděli, kde bydlí, a ten den zůstali u něho; bylo kolem čtyř hodin odpoledne.

Jeden z těch dvou učedníků, kteří to od Jana slyšeli a šli za ním, byl Ondřej, bratr Šimona Petra. Ten nejdříve našel svého bratra Šimona, řekl mu: „Našli jsme Mesiáše!“ – to přeloženo znamená Kristus – a přivedl ho k Ježíšovi. Ježíš na něj pohlédl a řekl: „Ty jsi Šimon, syn Janův. Budeš se jmenovat Kéfas,“ to je v překladu Petr (Skála).

Nikdo z rodiny by neměl mít kázání, jako mívá kněz v kostele, ale je možné o přečteném textu chvíli rozmlouvat.

Můžeme si přečíst promluvu papeže Františka k dnešnímu evangeliu, kterou přednesl před modlitbou Anděl Páně na náměstí sv. Petra ve Vatikánu v neděli 14. 1. 2018:

Dobrý den, drazí bratři a sestry!

Nestačí vytvářet si o Bohu obrázek z doslechu, je třeba hledat božského Mistra a jít tam, kde bydlí. Otázka, kterou oba učedníci kladou Ježíšovi: »Kde bydlíš?« (v. 38), má silný duchovní význam a vyjadřuje touhu znát, kde Mistr přebývá, aby mohli být s Ním. Život víry spočívá v touze být s Pánem a tedy v neustálém hledání místa, kde bydlí. To znamená, že jsme povoláni překonat zvykovou a samozřejmou religiozitu a oživovat setkání s Ježíšem modlitbou, rozjímáním o Božím Slovu a přistupováním ke svátostem, abychom s Ním přebývali a s Jeho pomocí a milostí přinášeli užitek.

Hledat Ježíše, setkat se s Ježíšem a následovat Ježíše – to je ta pouť. Hledat Ježíše, setkat se s Ježíšem a následovat Ježíše. (Celý text na <https://www.radiovaticana.cz/clanek.php?id=27033>)

S malými dětmi si příběh, který jsme slyšeli, jednoduše zopakujeme, vyhledáme v dětské obrázkové Bibli. Inspiraci je možné najít i na <https://deti.vira.cz/kalendar/nedele-pracovni-listy/cyklus-b-mezidobi-1/2-nedele-v-mezidobi-cyklus-b> nebo na <https://www.kanan.cz/2mezidobib.htm> nebo na <https://prolidi.bcb.cz/cs/akce/2020-06-video-katecheze-pro-deti> .

4) Vyznání víry Odpovědí na Boží slovo je vyznání víry. Společně se pomodlíme:

Věřím v jednoho Pána Ježíše Krista, jednorozeného Syna Božího, který se zrodil z Otce přede všemi věky: Bůh z Boha, Světlo ze světla, pravý Bůh z pravého Boha, zrozený, nestvořený, jedné podstaty s Otcem: skrze něho všechno je stvořeno. On pro nás lidi a pro naši spásu sestoupil z nebe. Skrze Ducha Svatého přijal tělo z Marie Panny a stal se člověkem. Byl za nás ukřižován, za dnů Poncia Piláta byl umučen a pohřben. Třetího dne vstal z mrtvých podle Písma. Vstoupil do nebe, sedí po pravici Otce. A znovu přijde, ve slávě, soudit živé i mrtvé a jeho království bude bez konce.

Věřím v Ducha Svatého, Pána a dárce života, který z Otce i Syna vychází, s Otcem i Synem je zároveň uctíván a oslavován a mluvil ústy proroků. Věřím v jednu, svatou, všeobecnou, apoštolskou církev. Vyznávám jeden křest na odpuštění hříchů. Očekávám vzkříšení mrtvých a život budoucího věku. Amen.

5) Společně prosíme Zde můžeme vyslovit i své vlastní prosby

P: Hospodin se k nám sklání a slyší naše volání. Obraťme se k němu a svěťme mu starost o nás i o tento svět:

1. Prosme Ducha svatého o dar jednoty mezi všemi křesťanskými církvemi.
2. Prosme za lékaře a zdravotníky, kteří čelí nejobtížnějším důsledkům pandemie.
3. Prosme za naše farní společenství, abychom nepřeslechli pozvání následovat Krista.
4. Prosme za naše zemřelé, aby směli být s Ježíšem v jeho nebeském domově.

P: Bože, ty jsi nám daroval Mesiáše. Naplň naši naděje a vyslyš naše prosby. Skrze Krista našeho Pána. **Všichni:** Amen.

6) Modlitba Otčenáš

Otče náš, jenž jsi na nebesích, posvěť se jméno tvé. Přijď království tvé. Buď vůle tvá jako v nebi, tak i na zemi. Chléb náš vezdejší dej nám dnes. A odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům. A neuveď nás v pokušení, ale zbav nás od zlého. Amen.

7) Požehnání

P: Nyní si vyprosme navzájem Boží ochranu a požehnání: Dej nám Bože své požehnání, chraň nás všeho zlého a doved nás do života věčného. **Všichni:** Amen.

Při tom dělá každý sám na sobě znamení kříže. Tatínek a maminka mohou každému z dětí udělat křížek na čelo.

P: Dobrořečme Pánu. **Všichni:** Bohu díky.

Na závěr je možné zazpívat píseň nebo se pomodlit k Panně Marii.

Zpracováno podle námětu: Pastorační středisko Arcibiskupství pražského, Pastorage.cz a P. Radek Tichý, vyučující liturgiky na KTF UK
Inspiraci k rodinné bohoslužbě slova najdete také na <https://www.cirkev.cz/cs/aktuality/200315liturgie-v-rodine>.